

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 172 (XVI) — Nr. 126

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 12 februarie 2004

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE				
Decizia nr. 390 din 16 octombrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. b), art. 46 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare	2-5	94.	— Hotărâre privind abilitarea Ministerului Sănătății de a organiza și de a efectua licitații pentru achiziționarea de medicamente, materiale sanitare și reactivi, necesare activității unităților sanitare cu paturi din rețeaua proprie	9
Decizia nr. 480 din 11 decembrie 2003 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989	5-7	100.	— Hotărâre privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe	10-15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI				
84. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru rețeaua de transport de interes național și european	7-9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE		
		34.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale pentru Resurse Minerale privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare	15
		ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI		
		17.	— Decizie pentru modificarea și completarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 123/2003 privind publicitatea și teleshoppingul ...	15-16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 390

din 16 octombrie 2003

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. b), art. 46 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Mădălina Ștefania Diaconu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. b), art. 46 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Adina Neagu în Dosarul nr. 2.128/2002 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal răspunde autorul excepției, prin avocat Neagu Simona, lipsind celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul autorului excepției solicită admiterea excepției ridicate. Arată că prevederile art. 44 din Legea nr. 64/1995, care permit anularea unui contract de vânzare-cumpărare încheiat cu 3 ani înainte de deschiderea procedurii falimentului, contravin art. 15 alin. (2) din Constituție, având efecte retroactive. Art. 45 din Legea nr. 64/1995, care prevede posibilitatea anulării operațiunilor comerciale în care prestația debitorului o depășește vădit pe cea primită, pune la îndemâna administratorului sau lichidatorului unei societăți comerciale o acțiune în resciziune, recunoscută de legislație numai minorilor care au împlinit vârsta de 14 ani, ceea ce creează o discriminare evidentă, în defavoarea persoanelor fizice sau juridice care au încheiat acte juridice translativ de proprietate cu societatea comercială aflată în procedură de faliment. De asemenea, textele legale criticate contravin și art. 41 din Constituție, prin aceea că nici unul dintre aceste texte nu face distincția între actele juridice încheiate cu bună-credință și cele încheiate cu rea-credință, obligându-i la restituire pe toți cei care au contractat, în perioada de până la 3 ani înainte de deschiderea procedurii falimentului, cu societatea comercială respectivă. Această ignorare a bunei sau relei-credințe a cocontractantului, urmată de obligația generală de restituire, echivalează cu o confiscare a averii dobândite în mod licit. În plus, legea nu face diferența între consecințele pentru părți ale falimentului fraudulos și cele ale falimentului

nefraudulos. În sfârșit, termenul de prescripție fixat pentru introducerea acestor acțiuni în anulare este stabilit în considerarea unei anumite persoane, cea aflată în procedură de faliment, iar nu în considerarea unui anumit tip de act juridic, cum este firesc și cum prevede întreaga legislație.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției ridicate ca fiind neîntemeiată. Arată că, în privința art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995, Curtea Constituțională s-a mai pronunțat, prin Decizia nr. 106/2002, constatând că aceste texte de lege sunt constituționale. Cu privire la art. 46 alin. (1) din Legea nr. 64/1995, consideră că termenul de un an în care poate fi introdusă acțiunea pentru anulare a unui transfer cu caracter patrimonial, efectuată potrivit art. 44 sau 45, nu contravine principiului egalității, deoarece legiuitorul a avut în vedere situația specială în care se găsesc societățile comerciale aflate în procedură de faliment, pentru care a instituit, în conformitate cu principiul egalității, un tratament juridic special. În ceea ce privește art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995, consideră că obligația de a restitui bunurile care au constituit obiectul actului juridic anulat ori contravaloarea acestora nu încalcă prevederile constituționale referitoare la ocrotirea proprietății private, la interdicția confiscării averii licit dobândite sau la prezumția dobândirii licite a averii, ci reprezintă o consecință firească a anulării actului juridic încheiat în mod fraudulos. Dispozițiile legale criticate nu îngrădesc, ci, dimpotrivă, asigură libertatea comerțului, având în vedere că exercitarea unui drept trebuie realizată cu bună-credință și fără a încălca drepturile și libertățile altor persoane.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 7 martie 2003, pronunțată în Dosarul nr. 2.128/2002, **Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (1), art. 46 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Adina Neagu într-o cauză având ca obiect anularea unui contract de schimb încheiat cu debitorul dintr-un proces de declarare a falimentului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că, „în esență, textele legale criticate sunt neconstituționale pentru că oferă posibilitatea anulării unui

act juridic pe deplin valabil la data încheierii lui, încălcându-se astfel, în primul rând, dreptul de proprietate, prezumția de bună-credință instituită prin Constituție în privința averii și a modului de dobândire, creându-se o situație mai grea debitorului cu titlu oneros față de cel cu titlu gratuit, oferindu-se poziții privilegiate, constând în mijloace și termene suplimentare de acțiune, unei anumite categorii de persoane“. Astfel, consideră că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995 au caracter retroactiv, contrar prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție, art. 46 alin. (1) este discriminatoriu, instituind privilegiu pentru debitor prin stabilirea unui termen de prescripție pentru introducerea acțiunii în anulare, mai mare decât termenul general de prescripție, contrar prevederilor art. 16 alin. (1) din Legea fundamentală, iar art. 48 alin. (1) din lege contravine dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 41 alin. (2), (3) și (7), întrucât anularea actului juridic legal încheiat echivalează cu confiscarea averii. Autorul mai arată că dispozițiile legale criticate încalcă și principiile constituționale înscrise în art. 134 alin. (1) și (2) lit. a), referitoare la economia de piață și libertatea comerțului, având în vedere că „aprecierea oportunității și a valorii unei operațiuni comerciale revine exclusiv persoanei în cauză“.

Curtea de Apel București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. b) și ale art. 46 alin. (1) din Legea nr. 64/1995, republicată, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța Guvernului nr. 38/2002, nu aduc atingere principiului neretroactivității legii, „legiuitorul stabilind doar limita de timp în care respectivele operațiuni comerciale intră sub incidența acestor dispoziții“. Se consideră că nu este încălcat nici principiul egalității în drepturi, „legiuitorul stabilind doar o serie de situații speciale aplicabile în materia falimentului și, totodată, termene speciale, derogatorii de la dreptul comun“. Cât privește art. 48 alin. (1), în opinia instanței, acesta „nu instituie o cauză de expropriere și nici nu cuprinde norme care să încalce principiul potrivit căruia averea se prezumă a fi dobândită în mod licit, dimpotrivă, cuprinzând referiri exprese cu privire la buna-credință a terțului debitor“.

În conformitate cu dispozițiile art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția ridicată. De asemenea, potrivit dispozițiilor art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat și punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul consideră că excepția ridicată este neîntemeiată, arătând în acest sens că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995 nu au caracter retroactiv, respectiv că acestea „nu sunt norme de drept substanțial (...), ci norme de drept procesual, întrucât prevăd condițiile de exercitare a dreptului material la acțiunea în nulitate, în această materie, în temeiul unei cauze de nulitate de aplicare generală“, în conformitate cu dispozițiile art. 948 și 966 din Codul civil, potrivit cărora cauza, în înțelesul de scop, constituie una dintre condițiile de validitate a actului juridic. Cât privește dispozițiile art. 46 alin. (1) din Legea

nr. 64/1995, acestea nu sunt contrare principiului egalității în drepturi, întrucât stabilirea termenului de un an de la data deschiderii procedurii, pentru introducerea acțiunii în anulare a actelor frauduloase, corespunde „unei situații cu totul speciale, atipice, și anume încetarea dreptului de administrare a debitorului de la data deschiderii procedurii“. Referitor la critica art. 48 alin. (1), se consideră că acesta prevede obligația restituirii bunurilor ca efect al anulării actului fraudulos, ceea ce înseamnă desființarea titlului în baza căruia bunurile respective fuseseră dobândite, nefiind contrare principiilor ocrotirii proprietății private; dispozițiile legale criticate nu îngrădesc, ci, dimpotrivă, asigură libertatea comerțului, având în vedere că „exercitarea unui drept sau a unei libertăți trebuie realizată cu bună-credință și fără a încălca drepturile și libertățile celorlalți participanți“.

Avocatul Poporului apreciază că dispozițiile art. 45 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 64/1995 nu încalcă prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, întrucât aceste dispoziții se referă la „condițiile de exercitare a dreptului material la acțiunea în nulitate în materia reorganizării judiciare și a falimentului. Astfel, actul încheiat cu încălcarea condiției esențiale a cauzei licite și morale este lipsită de eficiență juridică, prin efectul nulității“. În ceea ce privește dispozițiile art. 46 alin. (1), se apreciază că acestea sunt constituționale în raport cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, întrucât o lege poate stabili reguli diferite în funcție de situațiile în care se găsesc anumite persoane. Se mai arată că este nefondată și critica privind încălcarea prevederilor constituționale referitoare la ocrotirea proprietății private. În concluzie, dispozițiile legale criticate sunt norme procedurale care sunt conforme cu litera și spiritul Constituției.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 45 alin. (1) lit. b), art. 46 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 decembrie 1999, cu modificările ulterioare, care au următorul conținut:

— Art. 45: „(1) *Administratorul/lichidatorul poate introduce la tribunal acțiuni pentru anularea constituirilor sau transferurilor de drepturi patrimoniale către terți și pentru restituirea de către aceștia a bunurilor transmise și a valorii altor prestații executate, realizate de debitor prin următoarele acte: [...]*

b) operațiuni comerciale în care prestația debitorului depășește vâdit pe cea primită, efectuate în cei 3 ani anteriori deschiderii procedurii;“;

— Art. 46: „(1) Acțiunea pentru anularea unui transfer cu caracter patrimonial, potrivit art. 44 sau 45, poate fi introdusă de administrator/lichidator în termen de un an de la deschiderea procedurii.“;

— Art. 48: „(1) Terțul dobânditor în cadrul unui transfer patrimonial, anulat conform art. 46, va trebui să restituie averii debitorului bunul transferat sau, dacă bunul nu mai există, valoarea acestuia de la data transferului efectuat de către debitor.“

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, aceste dispoziții legale contravin prevederilor constituționale ale art. 15 alin. (2), art. 16 alin. (1), art. 41 alin. (2), (3) și (7) și art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a) din Constituție. Aceste dispoziții constituționale au următorul conținut:

— Art. 15 alin. (2): „Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale mai favorabile.“;

— Art. 16 alin. (1): „Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.“;

— Art. 41 alin. (2), (3) și (7): „(2) Proprietatea privată este ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular.“[...]

(3) Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreaptă și prealabilă despăgubire. [...]

(7) Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă. [...];“;

— Art. 134 alin. (1) și alin. (2) lit. a): „(1) Economia României este economie de piață.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție; [...];“

Examinând excepția de neconstituționalitate ridicată, Curtea constată că prevederile art. 44 și 45 din Legea nr. 64/1995, referitoare la dreptul administratorului ori al lichidatorului de a introduce acțiuni pentru anularea anumitor operațiuni comerciale încheiate de către debitor anterior deschiderii procedurii falimentului au mai făcut obiectul controlului de constituționalitate, prin raportare la art. 15 alin. (2) și art. 134 din Constituție.

Astfel, prin Decizia nr. 106 din 2 aprilie 2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 389 din 7 iunie 2002, Curtea Constituțională a statuat că textele de lege criticate sunt constituționale, reținând că acestea „nu sunt norme de drept substanțial, deoarece, prin intermediul lor, nu s-a instituit «o cauză de nulitate» cu înțelesul de motiv (...), ci norme de drept procesual, întrucât prevăd condițiile de exercitare a dreptului material la acțiune în nulitate, în această materie, în temeiul unei cauze de nulitate de aplicație generală. Este vorba de art. 948 și 966 din Codul civil, potrivit cărora cauza, în înțelesul de scop, constituie una dintre condițiile de validitate ale actului juridic, iar ilicitatea acesteia antrenează nulitatea sa“. Cauza de nulitate existând încă la data încheierii actului juridic, reglementarea procedurii de anulare nu are caracter retroactiv și nu este contrară prevederilor art. 15 alin. (2) din Constituție.

Prin aceeași decizie Curtea a mai constatat că dispozițiile art. 44 și 45 au existat, în esență, și în redactarea inițială a legii (art. 39 și 40), adoptată în anul 1995, deci anterior datei încheierii actului juridic a cărui anulare se solicită în cauză.

Soluția și considerentele acestei decizii își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, deoarece nu au intervenit elemente noi, de natură să determine modificarea jurisprudenței Curții.

În legătură cu critica textului art. 46 din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, în sensul că acesta ar încălca art. 16 alin. (1) din Constituție, Curtea reține că prevederea termenului de un an, socotit de la data deschiderii procedurii falimentului, pentru introducerea acțiunii în anularea actelor juridice frauduloase constituie, de asemenea, o normă de procedură care, potrivit prevederilor art. 125 alin. (3) din Constituție, se stabilește prin lege. Această normă nu instituie nici un privilegiu și nici o discriminare, chiar dacă derogă de la dreptul comun, ea aplicându-se deopotrivă în toate situațiile identice. Acțiunile în anulare, reglementate de Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, sunt diferite de celelalte acțiuni și pentru faptul că acestea sunt introduse de administrator sau de lichidator, care a intrat în exercitarea atribuțiilor sale speciale la data deschiderii procedurii falimentului, fiind necesară stabilirea unui termen socotit de la această dată.

Cu privire la pretinsa încălcare de către normele criticate a dispozițiilor art. 44 din Constituție, Curtea reține că anularea actului juridic constatat a fi fost încheiat în mod fraudulos, cu consecința restituirii de către terțul dobânditor a bunurilor care au constituit obiectul actului juridic anulat ori a contravalorii acestora, nu încalcă prevederile constituționale referitoare la ocrotirea proprietății private, la interdicția confiscării averii licit dobândite sau la prezumția dobândirii licite a averii. Prezumția dobândirii licite a averii operează fără nici o îngădire. În cadrul acțiunii în anulare introduse la tribunal urmează a se dovedi tocmai caracterul ilicit al transferului de proprietate, instanța judecătorească dispunând anularea numai cu privire la actele juridice încheiate în mod fraudulos, respectiv, cu o cauză ilicită. Anularea unor asemenea acte juridice nu are drept consecință confiscarea, ci restabilirea situației anterioare încheierii actului juridic fraudulos.

Curtea reține, de asemenea, că obligarea terțului dobânditor la restituirea bunurilor dobândite pe baza unui titlu ilicit ori a contravalorii acestora nu este contrară principiilor economiei de piață, consacrate de art. 135 din Constituție, ci, dimpotrivă, asigură funcționarea eficientă a acestora prin crearea condițiilor pentru satisfacerea creanțelor celorlalți comercianți, creditorii în cadrul procedurii falimentului. De altfel, potrivit dispozițiilor art. 48 alin. (2) din Legea nr. 64/1995, republicată, cu modificările ulterioare, terțul dobânditor, care a restituit debitorului valoarea bunului ce-i fusese transferat, va avea împotriva averii debitorului o creanță de aceeași valoare, cu condiția ca acest terț să fi acceptat transferul cu bună-credință și fără intenția de a împiedica, întârzia ori înșela pe creditorii debitorului.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (1) și (3) și al art. 25 alin. (1) și (3) din Legea nr. 47/1992, republicată,

C U R T E A

În numele legii

D E C I D E:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (1) lit. b), art. 46 alin. (1) și art. 48 alin. (1) din Legea nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Adina Neagu în Dosarul nr. 2.128/2002 al Curții de Apel București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 16 octombrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,

Mădălina Ștefania Diaconu

Întrucât domnișoara Mădălina Ștefania Diaconu se află în concediu fără plată, în locul ei semnează, în baza art. 261 alin. 2 din Codul de procedură civilă,

Prim magistrat-asistent,

Claudia Miu

C U R T E A C O N S T I T U Ț I O N A L Ă

D E C I Z I A Nr. 480

din 11 decembrie 2003

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001
privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Aurelia Popa	— procuror
Maria Bratu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Stela Pleșa în Dosarul nr. 203/2003 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile, procedura de citare fiind legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 425C/2003.

La apelul nominal sunt prezenți autorul excepției, Virgil Baloescu, prin avocat Mihai Ștreangă, Virgil Mușat și Florin Mușat, prin avocat Gabriela Marincaș, lipsind Societatea Comercială „TITAN A.L.” — S.A., față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Din oficiu Curtea ridică problema conexării dosarelor, având în vedere obiectul identic al cauzelor.

Reprezentanții părților prezente nu se opun conexării cauzelor.

Având cuvântul asupra acestui incident procedural, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de conexare a dosarelor, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, raportat la art. 164 din Codul de procedură civilă, întrucât au ca obiect aceeași excepție de neconstituționalitate.

Curtea, deliberând, decide conexarea Dosarului nr. 425C/2003 la Dosarul nr. 268C/2003, în temeiul art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, conform căruia „Procedura jurisdicțională [...] se completează cu regulile procedurii civile [...]”, raportat la art. 164 alin. 1 și 2 din Codul de procedură civilă, potrivit căruia „[...] întrunirea mai multor pricini [...] în care sunt aceleași părți sau chiar împreună cu alte părți și al căror obiect și cauză au între dânsele o strânsă legătură [...] poate fi făcută de judecător chiar dacă părțile nu au cerut-o”.

Cauza fiind în stare de judecată, avocatul autorului excepției solicită admiterea excepției, arătând că prin dispozițiile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, care reglementează o prescripție specială a dreptului la acțiune a foștilor proprietari, se realizează de fapt, pe cale ocolită, o expropriere a acestora. Arată că, deși Curtea Constituțională s-a pronunțat cu privire la constituționalitatea

acestui text prin Decizia nr. 296/2003, soluția pronunțată nu o consideră „constituțională“, deoarece nu se poate garanta imprescriptibilitatea unui drept și apoi, pe cale de excepție, adoptate dintr-un motiv sau altul de oportunitate, să se încalce textul Constituției de garantare a proprietății. În susținere depune note scrise.

Avocata celorlalte părți prezente solicită respingerea excepției, invocând în acest sens jurisprudența Curții.

Reprezentantul Ministerului Public solicită respingerea excepției, ca neîntemeiată, arătând că asupra constituționalității textului art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 Curtea s-a pronunțat prin mai multe decizii, statuând că acest text este constituțional.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin încheierile din 27 mai 2003 și 1 septembrie 2003, pronunțate în dosarele nr. 203/2003 și nr. 5.182/2003, **Judecătoria Oradea și Judecătoria Sectorului 3 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Stela Pleșa și Virgil Baloescu.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul legal criticat încalcă art. 21 privind accesul liber la justiție, art. 41 privind protecția proprietății private și art. 49 privind restrângerea unor drepturi sau a unor libertăți. Se mai susține că dispoziția legală criticată este contrară „atât prevederilor dreptului comun privitoare la imprescriptibilitatea dreptului la acțiune privind nulitatea absolută, cât și art. 135 alin. (1) și alin. (6) din Constituție“.

Instanța de judecată consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, precum și Guvernului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate ridicată. De asemenea, în conformitate cu dispozițiile art. 18¹ din Legea nr. 35/1997, cu modificările ulterioare, s-a solicitat punctul de vedere al instituției Avocatul Poporului.

Guvernul, în punctul său de vedere, apreciază că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate de autorul excepției. În opinia Guvernului, derogarea de la dreptul comun în materia prescripției extinctive nu reprezintă o încălcare a accesului liber la justiție ori a dispozițiilor constituționale ce privesc protecția proprietății private, ci o normă specială față de reglementarea generală, normă ce este impusă de necesitatea clarificării situației juridice a unor imobile. Arată că asupra constituționalității prevederilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 Curtea s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 296/2003, statuând că acest text nu contravine prevederilor constituționale.

Avocatul Poporului, în punctul său de vedere, apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând că asupra constituționalității dispozițiilor art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 Curtea Constituțională s-a pronunțat prin Decizia nr. 33/2003, statuând că acest text este constituțional.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părților prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate cu care a fost sesizată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, text de lege care are următorul conținut:

— Art. 46 alin. (5): „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi.*“

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile art. 21, 41 și ale art. 135 alin. (1) și (6) din Constituția României, care, ulterior sesizării, a fost modificată și completată prin Legea de revizuire nr. 429/2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 758 din 29 octombrie 2003, republicată de Consiliul Legislativ, în temeiul art. 152 din Constituție, în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 31 octombrie 2003, cu reactualizarea denumirilor și dându-se textelor o nouă numerotare, astfel art. 41 a devenit art. 44, art. 49 a devenit art. 53, art. 135 alin. (6) a devenit art. 136 alin. (5). Dispozițiile fostului art. 135 alin. (1) nu se mai regăsesc la art. 136, ele fiind incluse în prevederile art. 44 alin. (1) și (2) teza întâi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea Constituțională constată că dispozițiile art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 au mai fost supuse controlului de constituționalitate, de exemplu, prin Decizia nr. 296 din 8 iulie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 577 din 12 august 2003.

În considerentele acestei decizii Curtea a reținut că instituția prescripției, în general, și termenele în raport cu care își produce efectele aceasta nu pot fi considerate de natură să îngreuească accesul liber la justiție, finalitatea lor fiind, dimpotrivă, de a-l facilita, prin asigurarea unui climat de ordine, indispensabil exercitării în condiții optime a acestui drept constituțional, prevenindu-se eventualele abuzuri și limitându-se efectele perturbatoare asupra stabilității și securității raporturilor juridice civile.

Cu aceeași ocazie Curtea a reținut că exercitarea unui drept de către titularul său nu poate avea loc decât într-un anumit cadru, prestabilit de legiuitor, cu respectarea anumitor exigențe, cărora li se subsumează și instituirea unor termene, după a căror expirare valorificarea respectivului drept nu mai este posibilă. Art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 recunoaște dreptul titularului la exercitarea acțiunii în constatarea nulității absolute a actelor juridice de înstrăinare a imobilelor preluate în mod abuziv și asigură posibilitatea de valorificare a acestuia în cadrul unui termen impus de rațiuni sociale majore, respectiv de evitarea unor stări de incertitudine prelungite în ceea ce privește raporturile juridice civile, precum și de asigurarea stabilității și

securității acestora, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

Și, în sfârșit, Curtea a reținut că imprescriptibilitatea, consfințită în anumite cazuri, cu titlu de principiu în legislația civilă, nu este consacrată ca atare de Constituție. Așa fiind, legiuitorul poate, în considerarea unor rațiuni majore, să deroge de la acest principiu, așa cum a procedat prin

norma dedusă controlului, fără a îndreptăți calificarea reglementării respective ca fiind neconstituțională.

Soluția adoptată, ca și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față, întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, republicată, precum și al art. 1—3, al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 46 alin. (2) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Stela Pleșa și Virgil Baloescu în dosarele nr. 203/2003 și nr. 5.182/2003 ale Judecătoriei Oradea și, respectiv, Judecătoriei Sectorului 3 București.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 11 decembrie 2003.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Comitetului interministerial pentru rețeaua de transport de interes național și european

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 12 alin. (2) și (3) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 8 alin. (1) din Legea nr. 203/2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, cu modificările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) În scopul realizării, dezvoltării și modernizării rețelei de transport de interes național și european se organizează și funcționează, potrivit prevederilor prezentei hotărâri, Comitetul interministerial pentru rețeaua de transport de interes național și european, denumit în continuare *Comitet interministerial*, organism cu caracter consultativ, în subordinea Guvernului, fără personalitate juridică, înființat potrivit art. 8 alin. (1) din Legea nr. 203/2003 privind realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei de transport de interes național și european, cu modificările ulterioare.

(2) Componenta Comitetului interministerial este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 2. — Comitetul interministerial are următoarele atribuții principale:

a) verifică îndeplinirea criteriilor și specificațiilor prevăzute în anexa nr. 2 la Legea nr. 203/2003 pentru propunerile de proiecte prioritare, în vederea completării listei prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 203/2003;

b) emite avize consultative privind propunerile referitoare la proiecte ce urmează să fie aprobate de Guvern, în vederea completării și actualizării listei proiectelor prioritare prevăzute în anexa nr. 3 la Legea nr. 203/2003;

c) elaborează propuneri, pe care le supune aprobării Guvernului, în vederea întocmirii rapoartelor prevăzute la art. 7 alin. (1) și (2) din Legea nr. 203/2003;

d) evaluează planurile și programele naționale pentru realizarea, dezvoltarea și modernizarea rețelei și emite un aviz consultativ pentru fiecare proiect prioritar;

e) urmărește respectarea liniilor directoare pentru realizarea rețelei de transport de interes național și european prevăzute în anexa nr. 1 la Legea nr. 203/2003;

f) identifică modalitățile optime din punct de vedere economic, pentru aplicarea principiilor de acțiune care stau la baza realizării rețelei;

g) urmărește menținerea unui caracter unitar al rețelei pe parcursul realizării și dezvoltării acesteia;

h) monitorizează respectarea termenelor asumate pentru proiectele prioritare, inclusiv ale celor privind efectuarea studiilor de fezabilitate și de fezabilitate, precum și de evaluare a impactului asupra mediului, conform legislației în vigoare;

i) analizează până în luna iunie, în fiecare an, lista proiectelor ce urmează a fi demarate, continuate sau finalizate în cursul următorilor 2 ani și, dacă este cazul, propune Guvernului măsuri concrete, inclusiv sub aspectul completării surselor de finanțare, în scopul finalizării tuturor proiectelor prioritare;

j) analizează posibilitățile și oportunitatea realizării unor proiecte prioritare în regim de parteneriat public-privat, în conformitate cu legislația în vigoare, și prezintă concluziile Guvernului;

k) propune Guvernului măsuri concrete pentru proiectele prioritare care au documentații tehnico-economice aprobate în vederea asigurării finanțării, inclusiv prin atragerea de fonduri externe nerambursabile și disponibilizarea resurselor necesare pentru cofinanțare din surse bugetare sau din alte surse legal constituite.

Art. 3. — La solicitarea Comitetului interministerial, ordonatorii de credite bugetare, unitățile și/sau autoritățile de implementare proiecte de transport finanțate prin fonduri comunitare și agenții economici implicați vor prezenta documentațiile care însoțesc proiectele, împreună cu avizele și acordurile prealabile stabilite, potrivit legislației în vigoare.

Art. 4. — (1) Activitatea Comitetului interministerial se desfășoară în plen și este coordonată de președintele acestuia.

(2) La lucrările în plen ale Comitetului interministerial pot participa, în calitate de invitați, reprezentanți ai autorităților administrației publice centrale și locale, ai unităților care funcționează în subordinea ministerelor

implicate, ai asociațiilor profesionale, ai unor instituții de învățământ superior.

(3) Comitetul interministerial colaborează cu ministerele, cu alte organe de specialitate ale administrației publice centrale și cu organisme neguvernamentale, în vederea îndeplinirii atribuțiilor sale.

(4) Adunările ordinare ale Comitetului interministerial au loc în ultima săptămână a fiecărui trimestru al anului, iar cele extraordinare, ori de câte ori se consideră necesar, la propunerea unui membru, cu avizul președintelui.

(5) Membrii Comitetului interministerial sunt solidar răspunzători pentru activitatea acestuia, în conformitate cu legislația în vigoare.

Art. 5. — (1) Secretariatul Comitetului interministerial se asigură de către Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului.

(2) Pregătirea și desfășurarea lucrărilor Comitetului interministerial se asigură de secretariatul acestuia, stabilit de președinte.

(3) Principalele atribuții ale secretariatului sunt:

a) transmite spre analiză și observații proiectul ordinii de zi, cu cel puțin 15 zile lucrătoare înainte de data stabilită pentru adunarea ordinară, tuturor membrilor Comitetului interministerial, care au obligația să transmită răspunsul scris în termen de 5 zile calendaristice de la primire;

b) proiectul inițial al ordinii de zi împreună cu propunerile membrilor se supune analizei vicepreședintelui și președintelui, care ia decizia finală;

c) transmite documentele conform ordinii de zi stabilite, cu cel puțin 7 zile calendaristice înainte de data stabilită pentru adunarea ordinară, tuturor celor care vor participa la lucrări, inclusiv invitaților, dacă este cazul;

d) redactează procesele-verbale ale adunărilor;

e) redactează avizele consultative și propunerile ce urmează a fi prezentate Guvernului, pe care le transmite spre avizare președintelui Comitetului interministerial și, ulterior, Secretariatului General al Guvernului.

(4) Atribuțiile secretariatului pot fi completate, după caz, prin ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului.

Art. 6. — În termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, membrii, inclusiv vicepreședintele și secretariatul, vor fi desemnați prin ordine ale conducătorilor instituțiilor publice implicate.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Miron Tudor Mitrea

Ministrul administrației și internelor,

Ioan Rus

p. Ministrul finanțelor publice,

Gheorghe Gherghina,

secretar de stat

ANEXĂ

C O M P O N E N Ț A

Comitetului interministerial pentru rețeaua de transport de interes național și european

1. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului — președinte;
2. Reprezentantul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului — vicepreședinte;
3. Reprezentantul Ministerului Finanțelor Publice — membru;
4. Reprezentantul Ministerului Agriculturii, Pădurilor, Apelor și Mediului — membru;
5. Reprezentantul Ministerului Administrației și Internelor — membru;
6. Reprezentantul Ministerului Apărării Naționale — membru;
7. Reprezentantul Ministerului Integrării Europene — membru;
8. Reprezentantul Ministerului Economiei și Comerțului — membru;
9. Reprezentantul Comisiei Naționale de Prognoză — membru.

G U V E R N U L R O M Ȃ N I E I

H O T Ă R Ȃ R E

privind abilitarea Ministerului Sănătății de a organiza și de a efectua licitații pentru achiziționarea de medicamente, materiale sanitare și reactivi, necesare activității unităților sanitare cu paturi din rețeaua proprie

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 35 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 150/2002 privind organizarea și funcționarea sistemului de asigurări sociale de sănătate, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se abilitază Ministerul Sănătății să organizeze și să efectueze licitații în sistem electronic pentru achiziționarea de medicamente, materiale sanitare și reactivi, în numele și pentru unitățile sanitare cu paturi din rețeaua proprie, pe baza bugetelor de venituri și cheltuieli aprobate ale acestora, în conformitate cu prevederile legale privind achizițiile publice.

(2) Organizarea și efectuarea de către Ministerul Sănătății a licitațiilor prevăzute la alin. (1) se fac prin derogare de la prevederile art. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 182/2002 privind lista autorităților contractante care au obligația de a aplica prevederile Ordonanței Guvernului nr. 20/2002 privind achizițiile publice prin licitații electronice și produsele care urmează să fie achiziționate prin procedura de licitație electronică, cu modificările și completările ulterioare, valoarea contractelor putând depăși echivalentul în lei al sumei de 200.000 euro, dar nu mai mult de 200.000.000 euro.

(3) Unitățile sanitare cu paturi încheie contracte de achiziție publică pentru medicamente, materiale sanitare și

reactivi la prețurile adjudecate prin licitațiile în sistem electronic, organizate în conformitate cu prevederile alin. (1).

Art. 2. — Nomenclatorul produselor pentru care se organizează licitațiile se aprobă prin ordin al ministrului sănătății.

Art. 3. — Conducerile unităților sanitare cu paturi iau măsuri pentru a achiziționa necesarul de medicamente, materiale sanitare și reactivi aferent perioadei până la finalizarea licitațiilor prevăzute la art. 1, cu respectarea prevederilor legale.

Art. 4. — După punctul 68 de la alineatul (1) al articolului 3 din Hotărârea Guvernului nr. 743/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Sănătății, cu modificările ulterioare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 8 iulie 2003, se introduce un nou punct, punctul 69, cu următorul cuprins:

„69. organizează licitații în sistem electronic pentru achiziția de medicamente, materiale sanitare și reactivi, în numele și pentru unitățile sanitare cu paturi din rețeaua proprie.“

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:
Ministrul sănătății,
Ovidiu Brînzan
p. Ministrul finanțelor publice,
Gheorghe Gherghina,
secretar de stat

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 40 alin. (1) din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Ministerul Afacerilor Externe, denumit în continuare *M.A.E.*, este organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, în subordinea Guvernului, având sediul în municipiul București, aleea Modrogan nr. 14, sectorul 1.

(2) *M.A.E.* asigură realizarea politicii externe a statului român, inclusiv participarea la procesul de integrare europeană și euroatlantică a României, și colaborează la elaborarea, fundamentarea și realizarea politicii economice a României, în conformitate cu reglementările legale în vigoare și cu Programul de guvernare.

(3) Pentru realizarea obiectivelor din domeniul său de activitate, *M.A.E.* exercită următoarele funcții:

a) de strategie, prin care se asigură elaborarea strategiei de punere în aplicare a Programului de guvernare în domeniul său de activitate;

b) de reglementare, prin care se asigură elaborarea cadrului normativ și instituțional pentru realizarea obiectivelor strategice din domeniul său de activitate;

c) de reprezentare, prin care se asigură, în numele statului sau al Guvernului României, reprezentarea pe plan intern și extern în domeniul său de activitate;

d) de autoritate de stat, prin care se asigură urmărirea și controlul aplicării și respectării reglementărilor legale din domeniul său de activitate și a celor privind organizarea și funcționarea instituțiilor care își desfășoară activitatea în subordinea sau sub autoritatea sa;

e) de administrare, prin care se asigură administrarea patrimoniului său, potrivit dispozițiilor legale.

Art. 2. — În realizarea politicii externe a României, *M.A.E.* are următoarele atribuții principale:

1. apără și promovează pe plan extern interesele naționale ale României;

2. inițiază activități internaționale menite să ducă la dezvoltarea de relații pașnice și de cooperare cu toate statele, întemeiate pe principiile și pe normele general admise ale dreptului internațional;

3. asigură promovarea intereselor României în organizații internaționale cu caracter universal, european, euroatlantic, regional și subregional;

4. asigură conectarea țării la instituțiile europene și euroatlantice cu caracter politic, strategic și economic;

5. asigură, prin acțiuni de politică externă, consolidarea statului de drept și a structurilor democratice din societatea românească, precum și proiectarea unei imagini reale a României în lume;

6. urmărește evoluția vieții internaționale și semnalează tendințele care apar în contextul internațional;

7. contribuie la asigurarea prezenței active și demne a României și a cetățenilor săi în plan internațional;

8. promovează în plan internațional valorile democrației, respectarea drepturilor omului, colaborarea pașnică și solidaritatea umană;

9. apără în străinătate drepturile și interesele statului român, ale cetățenilor și ale persoanelor juridice române, în baza legislației române și în conformitate cu practica internațională și cu acordurile bilaterale și multilaterale la care România este parte;

10. acționează pentru întărirea legăturilor cu românii din afara frontierelor României și pentru păstrarea, dezvoltarea și exprimarea identității lor etnice, culturale, lingvistice și religioase, cu respectarea legislației statului ai cărui rezidenți sunt;

11. inițiază sau participă la negocierea tratatelor și a altor înțelegeri internaționale pentru România;

12. prezintă Guvernului, singur sau, după caz, împreună cu celelalte ministere, propuneri privind semnarea, ratificarea, aprobarea sau acceptarea înțelegerilor internaționale, aderarea la acestea ori denunțarea lor, efectuează schimbul instrumentelor de ratificare, depune instrumentele de ratificare sau de aderare, notifică aprobarea ori acceptarea înțelegerilor internaționale și denunțarea lor, eliberează documente certificând deplinele puteri;

13. urmărește, direct sau în conlucrare cu ministerele și cu celelalte autorități publice centrale de specialitate, aplicarea prevederilor tratatelor și ale altor înțelegeri internaționale la care România este parte și prezintă propuneri pentru îndeplinirea întocmai și cu bună-credință a obligațiilor asumate;

14. exercită, în numele Guvernului României, prerogativele de Agent guvernamental în procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului European, îl informează constant pe primul-ministru cu privire la activitatea Agentului guvernamental și formulează propuneri de acțiune;

15. elaborează sau cooperează cu ministerele și cu celelalte autorități publice centrale de specialitate la elaborarea proiectelor de acte normative care au legătură cu relațiile externe și cu politica de comerț exterior ale României;

16. asigură asistență permanentă și coordonare în domeniul relațiilor internaționale tuturor ministerelor. În acest scop, în cadrul *M.A.E.* funcționează o structură de coordonare a consilierilor diplomați, care își desfășoară activitatea pe lângă membrii Guvernului;

17. formulează norme și asigură sprijin instituțiilor centrale de stat în materie de protocol și curtoazie

internațională. În acest scop, în cadrul M.A.E. funcționează Protocolul național, care îndeplinește atribuțiile ce îi revin conform legislației în vigoare și uzanțelor internaționale;

18. asigură, sprijină sau coordonează, după caz, îndeplinirea obligațiilor care decurg din dispozițiile Acordului european instituind o asocieră între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, ratificat prin Legea nr. 20/1993, denumit în continuare *Acordul european*, precum și activitățile desfășurate de partea română în cadrul instituțiilor create prin acest acord;

19. participă, alături de Ministerul Integrării Europene și de celelalte ministere, la coordonarea procesului de pregătire a aderării României la Uniunea Europeană, cu următoarele atribuții specifice:

a) asigură președinția părții române la lucrările Consiliului de asocieră;

b) participă la subcomitetele de asocieră prevăzute de Acordul european;

c) cooperează cu ministerele interesate la organizarea reuniunilor informale ale miniștrilor, în funcție de tematica și calendarul stabilite de Consiliul Afacerilor Generale;

d) cooperează cu ministerele interesate la elaborarea, realizarea și promovarea în țările membre ale Uniunii Europene și în țările candidate a unei strategii de informare, comunicare și de imagine privind evoluția procesului de pregătire a României pentru aderare;

20. este reprezentat sau participă, după caz, împreună cu Ministerul Integrării Europene la etape desemnate ale procesului de negociere pentru aderarea la Uniunea Europeană;

21. colaborează la elaborarea politicii României în domeniul relațiilor economice internaționale, în conformitate cu Programul de guvernare și cu Programul de dezvoltare a României pe termen mediu, cu luarea în considerare a tendințelor și proceselor din economia mondială;

22. promovează interesele economice ale României în relațiile cu alte state, precum și cu organizațiile economice cu vocație universală, cu caracter regional, și cu alte grupări economice;

23. participă sau colaborează, după caz, la negocierea și la încheierea de tratate, acorduri și alte înțelegeri internaționale cu caracter economic sau pentru stabilirea cadrului juridic necesar, în vederea desfășurării relațiilor comerciale externe ale României, potrivit legii;

24. păstrează originalele tuturor înțelegerilor internaționale bilaterale și copiile certificate de pe înțelegerile internaționale, originalele înțelegerilor internaționale al căror depozitar este România și îndeplinește obligațiile ce decurg din această calitate;

25. păstrează sigiliul de stat al României;

26. supune spre aprobare scrisorile de acreditare, cerele de agrement și de exequatur;

27. ține legătura cu misiunile diplomatice și cu oficiile consulare din România în conformitate cu regulile și cu practica internațională;

28. organizează, îndrumă și controlează activitatea misiunilor diplomatice și a oficiilor consulare ale României;

29. organizează curierul diplomatic.

Art. 3. — (1) M.A.E. avizează, în mod obligatoriu, acțiunile pe care le inițiază celelalte ministere și autorități ale administrației publice centrale și locale în probleme care țin de activitatea lor specifică, dar care au legătură cu relațiile internaționale ale României, înainte de încheierea documentelor aferente acestor acțiuni.

(2) M.A.E. avizează în prealabil, în mod obligatoriu, proiectele de acorduri, convenții și alte înțelegeri internaționale pe care le încheie ministerele și autoritățile administrației publice centrale, precum și proiectele de documente de cooperare internațională pe care le încheie autoritățile administrației publice locale cu autorități similare din alte state.

Art. 4. — (1) Ministrul afacerilor externe conduce întreaga activitate a M.A.E. și îl reprezintă în raporturile cu celelalte autorități publice, cu persoanele juridice și fizice din țară și din străinătate, precum și în justiție.

(2) Ministrul afacerilor externe îndeplinește, în domeniul de activitate al M.A.E., atribuțiile generale prevăzute la art. 53 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Ministrul afacerilor externe răspunde de întreaga activitate a M.A.E. în fața Guvernului, precum și, în calitate de membru al Guvernului, în fața Parlamentului.

(4) Ministrul afacerilor externe are calitatea de ordonator principal de credite.

(5) În exercitarea atribuțiilor sale, ministrul afacerilor externe emite ordine și instrucțiuni în condițiile legii.

Art. 5. — (1) Ministrul afacerilor externe este ajutat în activitatea sa de 4 secretari de stat și de 3 subsecretari de stat.

(2) Atribuțiile secretarilor de stat și ale subsecretarilor de stat se stabilesc prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Secretarul de stat pentru diplomație publică are în atribuții și coordonarea activității Comisiei Fulbright.

Art. 6. — (1) În cadrul M.A.E. funcționează Agentul guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului, cu rang de subsecretar de stat, subordonat ministrului afacerilor externe.

(2) Prerogativele, organizarea și funcționarea Agentului guvernamental sunt reglementate prin Ordonanța Guvernului nr. 94/1999 privind participarea României la procedurile în fața Curții Europene a Drepturilor Omului și a Comitetului Miniștrilor ale Consiliului Europei și exercitarea dreptului de regres al statului în urma hotărârilor și convențiilor de rezolvare pe cale amiabilă, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2001, cu modificările ulterioare, și prin Hotărârea Guvernului nr. 868/2003 privind organizarea și funcționarea Agentului guvernamental pentru Curtea Europeană a Drepturilor Omului.

Art. 7. — (1) Până la data de 31 decembrie 2005, în cadrul M.A.E. funcționează Autoritatea de Management a Proiectului de participare a României la Expoziția Mondială EXPO 2005 „Înțelepciunea Naturii” Aichi, Japonia, denumită în continuare *autoritatea*.

(2) Autoritatea este condusă de comisarul general al Secțiunii române, cu rang de secretar de stat, care își desfășoară activitatea sub coordonarea directă a ministrului afacerilor externe, ajutat de comisarul general adjunct al Secțiunii române, cu rang de subsecretar de stat, numiți prin decizie a primului-ministru.

(3) Organizarea și funcționarea autorității sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.149/2003 privind participarea României la Expoziția Mondială EXPO 2005 „Înțelepciunea Naturii” Aichi, Japonia.

Art. 8. — (1) M.A.E. are un secretar general și un secretar general adjunct, numiți potrivit legii.

(2) Secretarul general exercită, în principal, atribuțiile stabilite prin Legea nr. 90/2001, cu modificările și completările ulterioare. Secretarul general poate îndeplini și alte însărcinări prevăzute de Regulamentul de organizare și funcționare a M.A.E. sau încredințate de ministru.

Art. 9. — (1) Structura organizatorică a M.A.E. este prevăzută în anexa nr. 1. În cadrul acesteia, prin ordin al ministrului afacerilor externe, se pot organiza servicii și birouri, în condițiile legii.

(2) Atribuțiile compartimentelor din aparatul central de lucru al M.A.E. se stabilesc prin regulamentul de organizare și funcționare a ministerului, aprobat prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Numărul maxim de posturi în M.A.E. este de 1.958, exclusiv demnitarii, din care 597 în centrala M.A.E., exclusiv demnitarii și cabinetul ministrului.

Art. 10. — (1) Pe lângă ministrul afacerilor externe funcționează, ca organ consultativ, Colegiul M.A.E.

(2) Componenta și regulamentul de funcționare ale Colegiului M.A.E. se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor externe.

(3) Colegiul M.A.E. se întrunește, de regulă, trimestrial sau ori de câte ori este nevoie, la cererea și sub președinția ministrului afacerilor externe, pentru dezbaterile unor probleme importante privind activitatea M.A.E.

Art. 11. — (1) M.A.E. este încadrat cu personal diplomatic și consular, cu funcționari publici, precum și cu personal contractual.

(2) Personalul diplomatic și consular are drepturile și obligațiile stabilite prin Statutul corpului diplomatic și consular.

(3) Statul de funcții și structura posturilor pe compartimente, încadrarea personalului, modificarea, suspendarea sau încetarea raporturilor de serviciu ori, după caz, a raporturilor de muncă se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 12. — (1) Serviciul exterior al M.A.E. cuprinde misiunile diplomatice, oficiile consulare și institutele culturale.

(2) Numărul maxim de posturi prevăzut pentru serviciul exterior al M.A.E. este de 1.345.

(3) Înființarea, desființarea și schimbarea rangului misiunilor diplomatice și oficiilor consulare se fac potrivit legii. Înființarea și desființarea institutelor culturale românești din străinătate se aprobă prin hotărâre a Guvernului, la propunerea M.A.E., a Ministerului Culturii și Cultelor și a Institutului Cultural Român.

(4) Structura de personal și regulamentul de funcționare ale misiunilor diplomatice și oficiilor consulare se aprobă prin ordin al ministrului afacerilor externe. Structura de personal și regulamentul de organizare și funcționare ale institutelor culturale românești se stabilesc, la propunerea Institutului Cultural Român, prin ordin comun al ministrului afacerilor externe, ministrului culturii și cultelor și președintelui Institutului Cultural Român.

(5) Numirea directorilor și a directorilor adjuncți ai institutelor culturale românești din străinătate se face, la propunerea președintelui Institutului Cultural Român, prin ordin comun al ministrului afacerilor externe, ministrului culturii și cultelor și al președintelui Institutului Cultural Român, potrivit legii. Directorul Academia di Romania din Roma și cel al Institutului Cultural Român și Cercetare Umanistică de la Veneția sunt numiți la propunerea președintelui Academiei Române, prin ordin comun al ministrului afacerilor externe, ministrului culturii și cultelor și președintelui Institutului Cultural Român.

(6) Numirea diplomaților cu atribuții în domeniul relațiilor economice și comerciale se face de către Departamentul de Comerț Exterior din cadrul Ministerului Economiei și Comerțului, cu avizul M.A.E.

(7) Numirea diplomaților cu atribuții în domeniul relațiilor cultural-științifice și educaționale se face de către M.A.E., cu consultarea Ministerului Culturii și Cultelor, Institutului Cultural Român și a celorlalte autorități ale administrației publice centrale interesate.

(8) Numirea atașailor apărării și a personalului care este încadrat în birourile atașailor apărării se face de ministrul apărării naționale.

(9) Numirea atașailor de afaceri interne și a personalului care este încadrat în birourile atașailor de afaceri interne se face de ministrul administrației și internelor.

(10) Numirea specialiștilor în probleme financiar-bancare se face de ministrul finanțelor publice.

Art. 13. — (1) Institutele culturale românești din străinătate funcționează în subordonare administrativă față de M.A.E.

(2) M.A.E. asigură cuprinderea în bugetul propriu a fondurilor necesare bunei funcționări a institutelor culturale românești din străinătate, derularea programelor și proiectelor stabilite de consiliul de conducere al Institutului Cultural Român, potrivit legii, precum și transportul, în regim de curier diplomatic, al materialelor documentare necesare activității acestor institute.

Art. 14. — (1) Șeful misiunii diplomatice este reprezentant unic al României în statul în care este acreditat.

(2) Funcționarii desemnați să își desfășoare activitatea în serviciul exterior al M.A.E. acționează sub îndrumarea șefului misiunii diplomatice.

(3) Personalul cu atribuții în domeniul relațiilor economice și comerciale, al relațiilor cultural-științifice și educaționale, atașaii apărării și personalul încadrat în birourile atașailor apărării, atașaii de afaceri interne și personalul încadrat în birourile atașailor de afaceri interne, precum și specialiștii în probleme financiar-bancare sunt supuși autorității șefului misiunii diplomatice în care își desfășoară activitatea și acționează sub îndrumarea

acestui, fiind investiți atât cu atribuții de consiliere a acestuia, cât și cu atribuții specifice în domeniul lor de specialitate.

Art. 15. — (1) Ministerul Integrării Europene, precum și alte ministere și instituții desemnează, cu avizul M.A.E., în limita posturilor alocate prin hotărâri ale Guvernului, specialiști care își desfășoară activitatea în cadrul Misiunii Permanente a României pe lângă Uniunea Europeană, la ambasada României din statul ce deține președinția Consiliului Uniunii Europene și la ambasadele României din alte state membre sau candidate la Uniunea Europeană, pentru îndeplinirea atribuțiilor specifice ale acestora privind negocierea aderării României la Uniunea Europeană, pregătirea pentru aderare și armonizarea legislației române cu reglementările comunitare.

(2) Pe durata misiunii lor specialiștii desemnați să își desfășoare activitatea conform alin. (1) sunt detașați la M.A.E.

Art. 16. — (1) În subordinea M.A.E. funcționează Academia Diplomatică, instituție publică cu personalitate juridică, având ca scop principal specializarea, extinderea și perfecționarea pregătirii în domeniul diplomației și relațiilor internaționale a personalului M.A.E., în cadrul programului de pregătire și perfecționare a acestuia.

(2) Academia Diplomatică poate să organizeze, în cooperare cu Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului și cu alte ministere interesate, cursuri de scurtă sau de lungă durată, în vederea formării și perfecționării în domeniile relațiilor internaționale și diplomației a altor funcționari sau a altor categorii de persoane.

(3) Organizarea și funcționarea Academiei Diplomatice sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 99/2002, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 118 din 13 februarie 2002.

Art. 17. — (1) În subordinea M.A.E. și în coordonarea ministrului delegat pentru coordonarea autorităților de control funcționează Agenția Națională de Control al Exporturilor, ca organ de specialitate al administrației publice centrale, cu personalitate juridică, condusă de un președinte cu rang de secretar de stat, numit prin decizie a primului-ministru.

(2) Structura organizatorică a Agenției Naționale de Control al Exporturilor se stabilește prin ordin al ministrului afacerilor externe.

Art. 18. — (1) În coordonarea M.A.E. funcționează Institutul Român de Studii Internaționale „Nicolae Titulescu”.

(2) Institutul Român de Studii Internaționale „Nicolae Titulescu” are ca scop principal elaborarea de studii și cercetări, precum și organizarea de seminarii, simpozioane și alte manifestări științifice, interne și internaționale, de natură să sprijine promovarea obiectivelor de politică externă ale României.

(3) Structura de personal, organizarea și funcționarea Institutului Român de Studii Internaționale „Nicolae Titulescu” sunt reglementate prin Hotărârea Guvernului nr. 1.073/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 701 din 5 noiembrie 2001.

Art. 19. — În coordonarea M.A.E. își desfășoară activitatea Comisia Fulbright, care administrează schimburile educaționale și științifice dintre Guvernul României și Guvernul Statelor Unite ale Americii.

Art. 20. — Prin bugetul M.A.E. se finanțează de la bugetul de stat cheltuielile funcționale și de întreținere aferente personalului din serviciul exterior, cu atribuții în domeniul economic și comercial.

Art. 21. — (1) Prin bugetul M.A.E. se finanțează de la bugetul de stat, potrivit legii, funcționarea instituțiilor prevăzute la pct. I din anexa nr. 2.

(2) Din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat se finanțează instituțiile prevăzute la pct. II din anexa nr. 2.

(3) M.A.E. asigură din bugetul propriu aprobat și cheltuielile de întreținere și de funcționare a clădirilor în care funcționează secretariatele unor instituții cu preocupări în domeniul relațiilor internaționale, prevăzute la pct. III din anexa nr. 2.

Art. 22. — Anexele nr. 1 și 2 fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

Art. 23. — Pe data intrării în vigoare a prezentei hotărâri se abrogă Hotărârea Guvernului nr. 733/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Externe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 4 iulie 2003, cu modificările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

p. Ministrul afacerilor externe,

Cristian Diaconescu,
secretar de stat

Ministrul muncii, solidarității sociale și familiei,

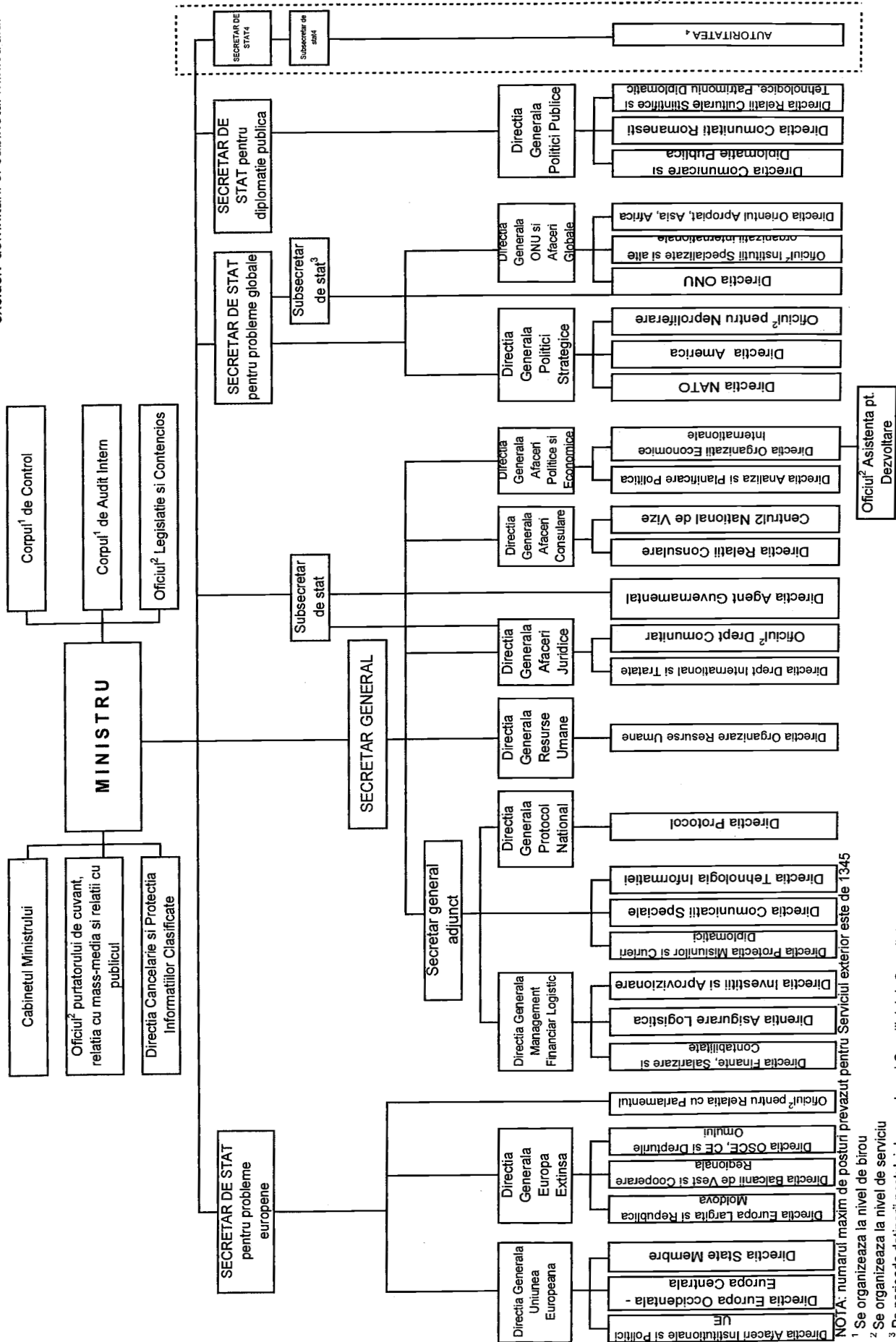
Elena Dumitru

Ministrul finanțelor publice,

Mihai Nicolae Tănăsescu

ANEXA Nr. 1**)

Numarul maxim de posturi in Centrula MAE este de 597,
exclusiv demnitarii si cabinetul ministrului

NOTA: numarul maxim de posturi prevazut pentru Serviciul exterior este de 1345

¹ Se organizeaza la nivel de birou
² Se organizeaza la nivel de serviciu
³ Pe perioada detinerii postului de membru al Consiliului de Securitate
⁴ Se va ocupa de organizarea participarii României la Expoziția Mondială EXPO 2005 "Întelepciunea Naturii" Aichi, Japonia - până la 31 decembrie 2005
 ** Anexa numărul 1 este reprodusa in faximil

INSTITUȚIILE

a căror finanțare este asigurată și prin bugetul Ministerului Afacerilor Externe

I. Instituții finanțate de la bugetul de stat prin Ministerul Afacerilor Externe:

1. Agenția Națională de Control al Exporturilor — ANCEX (45 de posturi)

2. Comisia Fulbright

II. Instituții finanțate din venituri proprii și din subvenții de la bugetul de stat prin Ministerul Afacerilor Externe:

1. Institutul Român de Studii Internaționale „Nicolae Titulescu” (30 de posturi)

2. Academia Diplomatică (30 de posturi)

III. Secretariate ale instituțiilor finanțate din fondurile Ministerului Afacerilor Externe, în cadrul numărului total de posturi aprobat acestuia:

1. Asociația de Drept Internațional și Relații Internaționale

2. Asociația Internațională de Studii Sud-Est Europene

3. Casa Americii Latine.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ PENTRU RESURSE MINERALE

ORDIN

privind aprobarea unor licențe de concesiune pentru explorare

Având în vedere art. 15 și art. 21 alin. (1) din Legea minelor nr. 85/2003, în temeiul art. 4 alin. (3) din Hotărârea Guvernului nr. 756/2003 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,

președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 4.931/2004 privind explorarea nămolului terapeutic din perimetrul Balta Albă, județul Buzău, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Pell-Amar” — S.R.L. București, în calitate de concesionar, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Licența de concesiune nr. 4.932/2004 privind explorarea calcarului din perimetrul Valea Bozului—Dumești, județul Hunedoara, încheiată între Agenția Națională pentru Resurse Minerale, în calitate de concedent, și Societatea Comercială „Comexim Banatul” —

S.R.L. Păltiniș, în calitate de concesionar, prevăzută în anexa nr. 2.

Art. 3. — Începerea activității miniere prevăzute în licențe se autorizează de către Agenția Națională pentru Resurse Minerale în termen de 180 de zile de la intrarea în vigoare a acestora, cu respectarea condițiilor prevăzute la art. 22 din Legea minelor nr. 85/2003.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale pentru Resurse Minerale,
Maria Iuliana Stratulat

București, 5 februarie 2004.
Nr. 34.

*) Anexele nr. 1 și 2 se comunică titularilor licențelor de concesiune pentru explorare.

ACTE ALE CONSILIULUI NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

CONSILIUL NAȚIONAL AL AUDIOVIZUALULUI

DECIZIE

pentru modificarea și completarea Deciziei Consiliului Național al Audiovizualului nr. 123/2003 privind publicitatea și teleshoppingul

Având în vedere dubla calitate a Consiliului Național al Audiovizualului, de garant al interesului public și de unică autoritate de reglementare în domeniul programelor audiovizuale,

în temeiul art. 17 alin. (1) lit. d) din Legea audiovizualului nr. 504/2002, cu modificările și completările ulterioare,

membrii Consiliului Național al Audiovizualului adoptă următoarea decizie:

Articol unic. — Decizia Consiliului Național al Audiovizualului nr. 123/2003 privind publicitatea și teleshoppingul, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 479 din 4 iulie 2003, se modifică și se

completează după cum urmează:

1. După articolul 8 se introduce un nou articol, articolul 8¹, cu următorul cuprins:

„Art. 8¹. — Publicitatea și teleshoppingul nu trebuie să facă apel, nici vizual și nici verbal, la persoanele care prezintă în mod obișnuit emisiunile de știri.”

2. Articolul 24 va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Promovarea produselor medicamentoase în serviciile de programe audiovizuale va include obligatoriu următoarele:

- a) numele produsului;
- b) denumirea comună, dacă produsul conține un singur ingredient activ;
- c) indicația terapeutică (pentru ce afecțiuni se folosește produsul medicamentos);
- d) avertizarea: «Acest produs se poate elibera fără prescripție medicală. Se recomandă citirea cu atenție a prospectului. Dacă apar manifestări neplăcute, adresați-vă medicului sau farmacistului».

(2) Prin derogare de la prevederile lit. d) a alin. (1), publicitatea pentru produsele medicamentoase difuzată

într-o formă prescurtată (*reminder*) va include avertizarea: «Se recomandă citirea cu atenție a prospectului».

(3) În sensul prezentei decizii, prin *reminder* se înțelege clipul publicitar care îndeplinește cumulativ următoarele condiții:

- a) este o parte, continuare și/sau completare a aceleiași campanii publicitare la un anumit produs medicamentos, realizată în cadrul aceleiași serviciu de programe;
- b) reamintește publicului elemente din mesajul difuzat în spotul principal al campaniei publicitare;
- c) are o durată ce nu depășește 10 secunde.

(4) Avertizările menționate la alin. (1) lit. d) și alin. (2) se vor difuza în următoarele condiții:

- a) în cazul spotului principal, textul va fi prezentat la sfârșitul spotului publicitar, sonor și vizual, timp de minimum 6 secunde;
- b) în cazul reminderului, textul va fi prezentat pe parcursul difuzării spotului în condiții care să asigure o percepție clară a mesajului.”

Președintele Consiliului Național al Audiovizualului,
Ralu Filip

București, 5 februarie 2004.
Nr. 17.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
